

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 3369. Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterale, ca inspectorate districtuale de scoale.

S'a observat, că unele comitete parohiale, și unele sinoade parohiale, ba chiar și unii protopresbiteri sau administratori protopresbiterali pun și depun pe învățători, i destituie și i substituie prin alții, într'un mod cu totul arbitrar, prin o flagrantă călcare de statut, de lege, și de ori ce regulament sau instrucțiuni date pentru scoalele noastre confesionale din archidieceșă. Se publică, fără scirea și controla consistoriului archidieceșan, concursuri pentru ocuparea de posturi învățătoresci, cari nu sînt vacante, și pentru cari posturi erau numiți învățători în mod definitiv, adecă pe viață; să infiltrează în concursurile unele condițiuni, cari nu numai că nu sînt prescise în statutul organic, dar sînt contrare acestuia. Se face tocmeală, un feliu de licitațiune minuendo, cu unii ce se dau de candidați de învățători, cari primesc a fi învățători pentru mai puțină plată. Ba a venit cazul înainte, că un inspector districtual pentru scoalele noastre din un tract protopresbiteral a pus însuși sub cercetare disciplinară pe un învățătoriu, care servește de 26 ani și care este numit pe viață, și destituindu'l l-a înlocuit prin altul. Ear un comitet parochial, uitându'si de toată disciplina, și subordinațiunea, declară că el nu mai vrea să scie nimic de organul prin care trebuie să corespundă cu consistoriul archidieceșan, ci trimite aici deadreptul scrisorile sale oficiale și semioficiale, și aceste scrisori sînt pline de acuzări în contra consistoriului, că consistoriul comite ilegalitate, fiindcă n'a aprobat ilegalitatea comisă chiar de acel comitet. În urmă, că unele oficii scolastice subalterne în trebi scolastice se adresează

la autorități, sub a căror jurisdicțiune nu aparțin cauzele noastre scolastice confesionale.

Consistoriul archidieceșan ar lipsi dela dreptul și datorința sa, dacă nu s'ar grăbi a preveni de o parte, și a stêrpi de alta, aceste irregularități, și călcări de lege, cari mai durând n'ar pute avé de consecunță, decât subminarea instituțiunilor noastre bisericesti-scolastice, și ruina lor în urmă.

Și chiar pentruca această, fie din nesciință, fie din alte motive, sau îndemnuri sinistre, să nu se întemple:

Se ordină precum urmează:

1. Nici un învățătoriu, nu va pute fi instituit la vre-o scoală populară din archidieceșă, fără aprobarea consistoriului archidieceșan.

2. Nici un învățătoriu nu va pute fi destituit din postul seu, decât prin consistoriul archidieceșan, și numai observându-se procedura a cărei rezultat ar necesita destituirea.

3. Numai consistoriul poate și este în drept a ordina cercetare disciplinară în contra vre-unui sau altui învățătoriu.

4. Nici un concurs pentru ocuparea vre-unui sau altui post de învățătoriu nu se poate publica fără prealabila încuviințare a consistoriului archidieceșan, și publicându-se fără această încuviințare, el, a priori, se declară de nulă.

5. Concursul pentru ocuparea de post învățătoresc, nu poate să cuprindă alte condițiuni, decât cele ordinate în statutul organic; și el se publică numai pentru posturi devenite în vacanță, sau posturi înființate din nou.

6. La alegerea de învățători, este a se observa cu toată rigoarea §-l 13 din statutul organic; ori ce alegeri, cari s'ar face afară de prescripțiile acestui §, sînt de lege nule.

7. Scrisorile oficiale ale comitetelor și sinoadelor parohiale, menite pentru consistoriu, sînt a se trimite aici, prin organul oficiului ppresbiteral.

8. Comitetele parohiale, cari sau

n'ar observa, în ceea ce le privesce, dispozițiunile enumerate mai în sus, sau ar comite abus de putere, și s'ar pune ele înseși pe sine afară de lege, vor fi disolvate și înlocuite pe calea legală, prin altele.

9. Nici un individ candidat de învățătoriu, sau competițoriu pentru vre-un post învățătoresc, despre care se va scî, că a tractat pentru salariu minuendo, nu va pute fi admis la ocuparea postului de învățătoriu, ori ce cualificațiune bună el ar avé.

10. Directori la scoalele capitale (normale) nu se pot alege decât conform instrucțiunii dela anul 1865 § 3, și numai dintre învățătorii numiți în mod definit v. Ei, ca și învățătorii, se vor întări numai dacă nu va fi nici o bănuială, că ar sta în proces pentru vre-o faptă, ce involve oareși care immoralitate.

Se comunică aceste P. T. D-tale, spre sciință, observare și împărtășirea lor la comitetele și sinoadele parohiale, spre asemenea observare și cu acea adaogere, că ori ce abatere dela aceste va fi urmărită și pedepsită conform legilor și statutelor în vigoare.

Din ședința consistoriului archidieceșan ținută în Sibiu la 29 Noemvre 1879.

Pentru Escelența Sa Domnul archiepiscop și metropolit:

Nicolau Popea m. p.,

Arhimandrit și vicariu archiepiscopesc.

O cestiune urgentă.

După cum este cunoscut în primăvara anului 1878 s'a ținut o conferență de alegători români, respective de bărbați de încredere ai alegătorilor români spre a se înțelege despre întrebarea, dacă este consult a participa la alegerile dietale din acel scaun.

Cine a luat parte la acea conferență își va aduce aminte, că mulți dintre membrii conferenței au votat pentru neparticipare la alegeri și din

acel motiv, fiindcă Români nu ar fi pregătiți, de oarece nu s'a îngrițit nimica, pentruca alegătorii români să fie înscriși în lista alegătorilor.

Aceasta a fost cauza, că după votarea pasivității s'a făcut propunere și conform propunerii s'a adus conclus, ca pentru viitoriu să se facă pașii necesari, pentruca alegătorii români, pe cât se poate, să fie toți înscriși în listele electorale.

Dacă nu mă înșel, s'a ales și un comitet de acțiune, care punându-se în legătură cu inteligența română din deosebite cercuri de alegere, să execute acel conclus.

Deși sînt aproape doi ani dela luarea celui conclus, comitetul menționat până acum n'a dat nici un semn de viață. Causa necunoscută.

De oarece însă în sensul legilor electorale alegerile totdeauna se fac pe baza listelor electorale din anul precedent, prin urmare de oarece alegerile dietale, ce vor avé loc în anul 1881 se vor face pe baza listelor electorale din anul 1880, cred că este timpul suprem, ca conclusul conferenței electorale din Sibiu, ținute în anul 1878 să se execute, pentruca aflându-se participarea la alegeri de consultă, să nu se mai poată dice, că nu sîntem pregătiți.

Dacă menționatul comitet nu află cu cale, a executat mandatul primit dela conferența electorală, pentru acest cas aparține datoriei diaristice române a face pe public anume pe inteligența română atentă la cele ce sînt de făcut, pentruca alegătorii români să nu rămână neînscrisi în listele electorale.

Înainte de toate este necesitate a se atrage atențiunea alegătorilor români la § 1 art. VI din 1875, că adecă până la 15 Aprile 1880 să solvească darea anului 1879 până la un cruceriu, dacă vor să nu fie sterși din listele electorale. Sum sigur, că inspectorii și executorii de dare îngrițesc, ca alegătorii români să nu fie în restanță cu darea, sciu însă din experiență, că unii

FOIȚA.

O iernare în gheață.

(Traducere din Jules Verne.)

(Urmare)

Froörn fu sdrobot de sloi de gheață, în timpul desghețului, patruzeci de miluri dela locul unde Ludovic Cornbutte se aședase pentru iernare, și bieții marinari fură mânați cu o parte din remășițele corabiei din care mai târziu își construiseră coliba pe țermurii de meadă și ai insulei Shannon.

Naufragiații erau atunci cinci la numer, adecă Ludovic Cornbutte, Cortois, Pierre Nouquet, Iocki și Herming. Ceilalți oameni ai vasului norvegian periră cu ocaziunea naufragiului.

Ludovic Cornbutte îndată ce a vădut, că câmpiile de gheață, pe care a fost aruncat se închid în giurul seu, a dispus tot ce a fost de lipsă spre a pute ierna în lățimile aceste cu frigul cel mai teribil. El era un bār-

bat foarte energic și afară din samă curăgios, însă cu tot carecterul seu firm și cu toată constituțiunea sa puternică era gata să cadă jertfă climei teribile și pe când l-a aflat tatăl seu își astepta moartea, care o credea apropiată. Dealtmintrea el nu se lupta numai cu elementele, dară și cu rîința matrozilor norvegiani, măcar că cesti din urmă numai lui aveau de a'i mulțămi, că erau încă în viață. Matrozii norvegiani erau atât de sêlbateci și neculți, încât nici simțimintele cele mai firesci nu și aflau loc în inima lor. De aceea îndată ce Ludovic Cornbutte găsi ocaziune de a vorbi cu Penellan între patru ochi, i-a dat acestuia în grige, a fi cu priveghere asupra Norvegianilor. De altă parte Penellan a comunicat lui Ludovic purtarea cea îndolnică a lui Vasling din momentul de când a dispărut Cornbutte și a tras atențiunea asupra silințelor lui în giurul Mariei. Junele căpitan însă avea multă încredere în cărmaciu și nu da credemnt acestor acuzări.

Șiua următoare fu dedicată în-

treagă bucuriei revederii; Fidel Misonne și Pierre-Nouquet vênaseră în apropierea colibei de care ei nu voiau a se depărta, paseri de mare și Maria acuză a gătit dintr'ênsele o mîncare bună și întăritoare, încât în vinele societății a început a cercula curagiu nou și putere nouă. Și focul bine întreținut a contribuit mult la însănătoșarea bolnavilor. În scurt, aceasta fu cea dintăiu și de bucurie, de care bieții avură parte și care cu deplină resignațiune o a serbat în ticăloasa colibă, care se afla șese sute de miluri departe în marea de gheață și atunci pe când afară era un frig de treizeci de graduri.

Temperatura aceasta a ținut până la lună nouă așa încât societatea nu mai în 17 Noemvre a putut pleca, așa dară opt zile după întălnirea cu Ludovic Cornbutte și soții lui. Ei se orientau acum numai după stele; frigul se mai domolise și după toate mai și nîngea.

Înainte de plecare marinarii mai îndepliniră trista datorință, de a îngropa pe camaradul lor Cortois; pen-

tru toți a fost ceremonia aceasta o ceremonie foarte mișcătoare. Fie care își dicea în sine, că dacă nu cel dintăiu, nu ar fi unicul care n'ar fi dorit de ași revedé căminul.

Fidel Misonne a construit din scândurile colibei un feliu de sanie, pe care aveau săși transpoarte proviziunile și pe care schimbându-se o trăgeau matrozii. Ioan Cornbutte a condus marșul pe calea, pe unde venise și când sosia timpul de răpaus culcușul era organizat cu iuțală. Betrânul marinariu avea firma speranță, că va reafia depozitele sale de proviant, cari acum era indispensabil de lipsă, după ce societatea a mai crescut cu patru persoane.

Norocul fu în adevăr destul de favorabil pentru dênșii, căci mai aflară și sania, care era bogat încărcată cu mijloace de traiu. Câinii pentru ași stêmpera foamea mîncaseră curelele dela hamuri și după aceasta s'au apucat de proviziunile de pe sanie, cari îi reținuseră până acum.

Trupa și-a luat acum drumul spre sinul ales pentru iernare, câinii fură

colectorii de dare din adins fac eroare, lăsând pe anumitul alegătoriu în restanță cu 2—3 cruceri, pentruca acesta să și piardă dreptul de alegere.

Cu cărticica de dare cuitată alegătoriu neinscris să se folosească de remediile legale pentru a și câștiga dreptul de alegere, ceea ce însă se va putea esopera numai dacă bărbații inteligenți, cari cunosc legea, vor supraveghia cu atențiune, ba chiar vor da mână de ajutoriu alegătorilor reclamanți.

Să nu uităm, că abstragând dela apretierea activității sau pasivității, un număr mare de alegători este pentru o partidă sau națiune un capital politic, care bine întrebuințat aduce partidei respective, națiunii respective folos.

Revista politică.

Sibiu, în 7 Decembrie

Foaia oficială „Budapesti Közlöny” aduce două acte interesante, un autograf al Maj. Sale și o rezoluțiune prea înaltă, din care se vede, că Preasânția Sa patriarhul-metropolit al Carlovițului, Procopie Ivacicovici, la cererea proprie, este dispensat de conducerea metropoliei sârbesci și tot odată decorat cu marea cruce a ordinului leopoldin; eară pentru conducerea metropoliei este denumit administrator episcopul din Bacica German Angyelici. Din sciri private se aude, că venitul anual al prelatului în retragere este fixat cu 24,000 fl salariu sau pensiu.

Sârbii unguresci se vede că au fost neplăcut surprinși prin actele mai sus amintite. „Zastava” în numărul seu dela 4/16 l. c. aduce în fruntea sa o provocare, subscrisă de membrii frunțași ai congresului sârbesc, adresată patriarhului, prin care l roagă să rămână în postu și din pozițiunea sa să aperse legile, prin care s'au garantat autonomia bisericeii sârbesci. „P. Ll.” într'o notă a redacțiunii dăce că provocarea aceasta a venit *post festa*.

După ce casa deputaților senatului imperial a respins și a doua oară proiectul privitoriu la armată, eară casa de sus l-a primit a doua oară, s'au ales din ambe casele comisiumi de transacțiune. Eri, prezentându-se Maj. Sale delegațiunile, la discursul presidentului cătră prea înalt Acela, a respuns că relațiunile cu puterile străine sunt amicabile, că realizarea consecventă a tratatului din Berlin va promova pacea și o stare mai bună și în Bosnia și Erțegovina, unde este de a se împlini o misiune de cultură.

Principele Bismarck, de și bolnav, are visite foarte considerabile în re-

tragerea sa la Varzin. Contele Șuvaloff și mai târziu lordul Dufferin l-au onorat cu visitele lor. Se dăce, că visitele aceste au de scop o transacțiune între cabinetul din St. Petersburg și din London.

„Politische Correspondenz” primesc din Sofia o interesantă descriere despre silințele zadarnice ale d-lui Karaweloff pentru formarea unui minister, descriere din care „Romanul” estrage următoarele părți:

„Principele Alecsandru, însărcinând pe d. Karaweloff să încerce formarea unui nou minister, îi puse condițiunea ca ministrii de până acum de la justiția și de la financie, d-nii Grekoff și Nacievici se remână și în noul cabinet. Însă tocmai acest doi ministri sunt pe cari radicalii îi suferă mai puțin. D. Karaweloff răspunde că mai întâi de toate trebuie să consulte partida sa. Aceasta firesce se pronunță în contra formării unui asemenea cabinet, ear pe de altă parte d-nii Grekoff și Nacievici declarară, că nici odată nu vor primi să facă parte dintr'un minister Karaweloff. Se face atunci propunerea să se formeze un cabinet compus din Karaweloff, Stoianoff, Gueșog (actualmente president al adunării provinciale în Pilipoli și conservator) și Stoiloff (primul secretar al principelui Alecsandru). Acesta din urmă fu de aceea propus pentru ca să fie depărtat de lângă persoana principelui, care scie să aprecieze capacitatea sa și pentru a pune în locu pe un partisan al radicalilor. În fine se aduse pe tapet și candidatura la minister a arhiepiscopului Clemente din Terno.

„Karaweloff se adresă în toate părțile lumii numai și numai spre a întocmi un cabinet, însă de pretutindeni nu primi de cât refuzuri. Printre persoanele, care n'au primit propunerile lui Karaweloff se află și Drinoff, profesor la universitatea Charkow din Rusia, precum și Teodor Ikonomoff, prefect în Slivno (Rumelia orientală) și fost vice-president al adunării naționale din Terno. Karaweloff convingându-se, că nu prea are sorți, convocă adunarea națională la o ședință secretă extraordinară, în care propuse a se modifica într'un sens mai moderat adresa, pe care mai înainte el o susținuse cu atâta zel și a se da principelui titlu ce i se cuvine după născere, titlu care i-s'a și dat de cătră ministri, dar pe care radicalii l-a refuzat până acum ca anti-constituțional. Adunarea națională din Terno a hotărît ca principele să fie intitulat „Swetlost” (ilustritate), pe când principelui Alecsandru se cuvine după născerea sa titlu, care se traduce în limba bulgară cu „Wisotchestwo” (Al-

teță). Partida radicală supt conducerea lui Stambuloff a refuzat însă această propunere și prin aceasta a dat preținsei influențe a lui Karaweloff pe lângă partida sa o desmînțire compromițătoare pentru densus. Într'o asemenea stare de lucruri, principele Alecsandru trebui să recunoască, că un minister Karaweloff nu va da nici o garanție pentru o activitate folositoare a Skupcinei și că disolvarea acesteia se va putea amâna printr'o schimbare de minister, dar cu greu se va putea evita. Principele luă hotărîrea, de a disolva Skupcina și de a governa de ocamdată cu majoritatea ministrilor sei conservatori de până acum.”

Din Rusia.

O proclamațiune a comitetului revoluționar din Rusia.

Țiarul englez „Daily News” publică o proclamațiune a comitetului revoluționar rus datată din ziua intrării Țarului în Petersburg. Într'ensa se exprimă convingerea, că partida nu va fi descurajată prin neisbutirea ultimului atentat, ci va deveni numai mai circumspectă. Proclamațiunea acusă în limbajul cel mai aspru pe țar ca personificarea despotismului și enumeră măsurile guvernului, care sug poporul într'un mod sistematic. Fiecare sat ar avé pe martirii sei cari, din cauza silințelor lor liberale, sau a suferit moartea, sau lăngedesc în Siberia. Numai când țarul va transmite puterea sa unei adunări reprezentative alese de popor, numai atunci vor înceta atacurile în contra lui. Până atunci lupta neîmpecată va continua.

Proclamațiunea apelează la întregul popor rus, pe al cărui sprijin competază comitetul.

Atentatele în contra Țarului.

În privința atentatelor în contra vieții împăratului Rusiei mai găsim în Țiarele străine următoarele amănunte.

Într'o telegramă a țarului cătră generalul Totleben, prin care îi mulțămesece pentru felicitările sale, se dăce între altele: „Dumneșeu să ne ajute a stîrpi această canaliă!”

Un „avis cătră drept-credincioși” iscălitura preotului Bogoljubow și cu pecetea censurei eclesiastice din Moscova predică următoarele:

„Sosirea lui Antichrist s'a apropiat. Ea se prevestesc prin aparițiunea acelor oameni nelegiuți, cari c'nise adevărați soli ai lui Satan, se silesc a submina bazele bisericeii ortodoxe și chiar puterea unsului lui Dumneșeu, a țarului nostru... Ei vor

să omoare pe toți proprietarii, spre a și însuși bucurile lor. Acesti monștrii, lăpădăturile infernului, au venit de la Apus. Ei sunt reprezentanții comunei din Paris. Închideți-vă urechile la cuvintele lor și denunțați i autorităților.”

În privința atentatului de la 1 Decembrie se anuncie, că scăparea Țarului nu se datorează nici de cum unei întâmplări fericite. Șeful secției a treia telegrafice Țarului la Livadia, că se pregătesce un atentat în contra sa. În urma acesteia călătoria se făcū pe patru trenuri, care mergeau unul după altul și Țarul își schimbă locul mai la fie care stațiune.

„Standard” anuncie că Țarevici n'a vădūt încă pe Țar după atentat. Țarevici regretă abandonarea planurilor constituționale și nici nu pretinde măcar, că ar fi bolnav.

Toate șgomotele despre conspirațiuni „Standard” le declară de invențiuni ale poliției.

Țiarele străine de la 14 Decembrie publică următoarea depeșă ofici-oasă din Petersburg:

„În fața șgomotelor respândite în presa din străinătate despre atentate încercate și intenționate, se asigură din isvorul cel mai bun, că aci este vorba pe de o parte de esagerațiuni excesive, ear pe de alta de curate scornituri. E lucru firesc, că cu ocaziunea cercetărilor pentru descoperirea autorilor atentatului de la 1 Decembrie s'a făcut numeroase arestări; cu această ocaziune s'a descoperit diferite lucruri, cari dă loc la concluziunea, că se pregăteau nouă crime nihiliste. Se înțelege însă de sine că amănuntele nu se pot comunica prin telegraf.” „Rom.”

Dela Universitatea săsească.

Universitatea săsească a ținut prima sa ședință plenară meritoră în 16 cur. sub presiunea comitetului suprem Wächter. Dintre obiectele propuse de comisiumi mai de însemătate au fost referatele comisiumei școlare, cari au și provocat o discuțiune lungă și viuă.

Teutsch a referat un emis al ministrului de culte, care cuprinde observările ministrului la protocoalele adunării generale a Universității din anul trecut. Ministrul a aprobat dotațiunile, ce le a hotărît universitatea din anul trecut pentru scopuri școlare anume pentru școala reală superioară din Sibiū, pentru școalele școlare gr. or. din Orăștie, pentru știpendii la școalele de agricultură din Bistrița și Feldioara, și a respins recursul Dr. Tincu, înaintat ministerului cu protocoalele deodată. Emisul ministerial fu luat spre știință fără desbatere.

Cap XIII.

Cei doi rivali.

Andrei Vasling încheiasse prietinie cu cei doi matrozii norvegiani și Aupic încă făcea parte din asociarea lor. Acesta încă sta departe de ceilalți și defăima pe față dimpreună cu soții lui toate dispozițiunile cele noue. Ludovic Cornbutte însă, care primise dela tatăl seu de nou comanda asupra bricului și care în chipul acesta era stăpân pe bord, în punctul acesta nu scia de glumă; el, pe lângă toate rugățile Mariei, de a umbla frumos cu oamenii acestia, s'a declarat foarte hotărît, că în privința aceasta pretinde subordinațiune strictă.

Cu toate aceste, două zile mai în urmă, Norvegianilor le succese a pune mâna pe o ladă cu carne sărată, și când Ludovic Cornbutte a pretins restituirea lăzii la moment, Aupic a făcut cauză comună cu mișșei, eară Andrei Vasling nu ascundea, că măsurile introduse în privința hranei nu se pot continua.

Cornbutte căuta să dovedească

prinși la sanie și așa expedițiunea a ajuns la țintă, fără a mai da de alte calamități.

Ludovic Cornbutte și Penellan fură cuprinși de spaimă, ținută încă în ascuns, pentruca s'a simțit că în sinul micii societăți a cădūt semânța desbinării.

Aupic, Andrei Vasling și amândoi Norvegianii erau mai totdeauna ei de ei la olaltă, erau însă observați și supravighiați fără de a scii și ei ceva.

În fine în 7 Decembrie, douăzeci de zile după întâlnire, eată li se arată sinul, în care a iernat Jeune-Hardie; cât de mare era însă mirarea lor, când a vădūt că bricul era ridicat pe sloi de gheață, patru metri sus în aer.

Interesați foarte de soții remași s'au grăbit spre corabie și fură primiți de Gervique, Turquette și Gradlin cu vii aclamațiuni de bucurie. Toți erau sănătoși deplin avură însă și ei să se străcure prin grei periculi.

Furtuna cea grozavă trebuie că a turbat întreaga mare polară și a rescolit-o dela o margine până la cealaltă, sloii fură zdrobiți deranjați și vărându-se unii pe sub alții a înclăș-

tat patul de gheață în care odihnea Jeune-Hardie; ridicându-i greutatea lor specifică deasupra apei au căștigat necalculabil în putere și de aceea au găsit călătorii bricul ridicat așa de sus deasupra mării.

Cei reînțorși cu câtă bucurie au salutat corabia, pe camerași și întogmirea cea în bună stare de pe bric; ei puteau astepta acum iarna cea aspră, dară cu toate aceste suportabilă. Corabia ridicându-se n'a pătimit, eratare și solidă și trebuia numai să lănece pe un plan peșș în apă, când va veni timpul desghețului.

O veste tristă a turbat bucuria revederei și a umplut de frică pe Ioan Cornbutte și pe soții lui. Viforul cel groznic a risipit cu totul magazinul de zăpadă și cu el a înprășșiat și victualele dintr'ensul în toate părțile, încât nu s'a putut mântui dintr'insele nici cea mai mică pârțicică. Îndată ce Ioan Cornbutte a aflat de scirea aceasta rea, cu ajutoriu fiului seu a vizitat combusta bricului ca să se încredințeze câtă proviziune mai este și cum să o împartă.

Desghețul se astepta numai în luna lui Maiu. Până atunci corabia trebuia să ierneze în sin; trebuia așa dară să mai petreacă societatea cinci luni în mijlocul câmpiilor de gheață, și în restimpul acesta să nutrească patrușprezece persoane. După șocoteală exactă bătrânul marinariu a ajuns la rezultatul, că cu proviantul se vor ajunge cel mult până la momentul plecării, dar și aceasta numai dacă oamenii vor căpeta jumătate de porțiuni. Trebuia dară luat vênatul într'ajutoriu spre a căștiga hrană mai cu îndestulare.

Temându-se ca să nu se mai repețească o nenorocire ca cea dintâiu s'a hotărît a numai depune proviziunile pe uscat și așa au ramas toate pe corabie. Pentru cei noi veniți s'au așșdat paturi în localitatea comună a matrozilor. Marinarii remași la corabie au folosit timpul absenței șoților lor, săpând drepte de gheață, pe care se puteau duce cu înlesnire până la podul corăbiei.

Krasser a referat în numele comisiei scolare despre conferirea a două stipendii de câte 200 fl. destinate pentru profesioniști tineri, cari voesc a călători în străinătate spre a se cultiva mai bine în ramul lor industrial. S'au insinuat 6 aspiranți. Asupra propunerii comisiei s'a încins o dezbateră lungă, la care între alții au participat și Dr. Păcurar. Întrebarea era, dacă trebuie să se înțeleagă sub „străinătate,” în înțelesul unui concludus adus de universitate în anul trecut cu ocaziunea conferirii stipendiilor, țările afară de monarhia austro-ungurească sau numai țările afară de Ungaria. Dr. Păcurar a propus să se amâne conferirea stipendiilor până se va publica concursul și într'o foaie română și maghiară. Mai departe pe viitor concursul pentru aceste stipendii să se publice nu numai în cele două foi germane, ce apar în loc ci și în „Teleg. Rom.” și în „Kelet.” După o replică din partea lui Arz de Strausenburg și a secretarului Schneider Păcurar și-a retras partea dintâi a propunerii sale. Cele două stipendii s'au conferit prin votare secretă lui Andreas Gross din Cohalm și Frid. Schieb din Sibiu și propunerea Dr. Păcurar s'a primit în formula recomandată de Wittstock ca concursul să se publice pe viitor și într'o foaie română și maghiară.

Wittstock a subternut în numele comisiei scolare un raport detaliat despre rezultatul vizitării scoalelor pentru profesioniști din Brașov, Sighișoara, Cohalm, Agnita, Orăștie și Sas-Sebeș în anul curent. După raport scoalele din Bistrița și Mediaș sunt organizate în sensul dispozițiilor universității dela 1871, cele mai multe consistă din 2 scoli pregătitoare și din două clase industriale proprii. Toate scoalele se silesc a corespunde scopului, dar mulți elevi având o pregătire defectuoasă scopul nu se poate realiza pe deplin. Trebuie ca pe viitor să se dea atențiune în prima linie instrucțiunii în specialitate. Universitatea ia protocoale de vizitațiune la cunoștință și exprimă vizitatorilor D. Krasser și I. Teutsch mulțămănta protocolară.

Același referent cetesce raportul separat despre vizitarea scoalelor pentru profesioniști din Orăștie și Sas-Sebeș. Scoala din Orăștie s'a reorganizat și inactivat la 1 Decembrie 1878. Raportul din acest an e mai mulțămitor decât cel din anul trecut. Scoala din Sas-Sebeș se află, după raportul cetit, într'o stare slabă; ea nici numai există dela începutul anului scolar. Referentul propune ca adunarea generală să aprobeze sistarea dotațiunii pentru scoala din S. Sebeș și să împuternicească oficiul central a licuiza dotațiunea, dacă cumva se va redeschide în decursul acestui an academic scoala de profesioniști în S. Sebeș.

nenorociților, că dispozițiunile aceste au în vedere interesul comun; însă în zadar. Oamenii acestia sciau foarte bine că așa este, însă ei căutau un pretext de resvrire. Cei doi Norvegiani traseră cuțitele, dar Penellan nu s'a înfricat de aceasta, ci s'au repezit la densii și dimpreună cu Misonne și cu Turquette le a luat lada cu carne, fără ca Andreiu Vasling și Aupic, cari vedoră că istoria s'a terminat rău pentru densii, să se fie amestecat în afacere. Cu toate aceste Ludovic Cornbutte a luat pe cărmăciul la o parte și i-a dîs: „Andreie Vasling, dta ești om infam! Cunosc atitudinea dtale întregă și sciu foarte bine ce am să aștept dela dta; de oarece însă reponsabilitatea pentru binele oamenilor corabiei cade toată asupra'mi, prin aceasta îți declar, că cu mâna mea proprie voi junghia pe ori și care ar cuteza să conspire în contra mea și în contra dispozițiilor mele!” (Va urma).

În fine adunarea generală și rezervă dreptul ca la cas de nedeschidere să dispună de acea dotațiune în favorul instrucțiunii profesioniștilor de acolo într'un mod potrivit.

Contra acestor propuneri, și contra referatului întreg cât privește S. Sebeșul Dr. Păcurar a arătat într'un lung discurs că vina pentru scăpătarea și desființarea scoalei profesioniște din Sas-Sebeș o poartă directorul de mai înainte, presbiteriul ev. din Sas-Sebeș și majoritatea universității. Comisiunea de vizitațiune s'a arătat părtinitoare și pătimășe. În fine Dr. Păcurar a propus ca raportul despre S. Sebeș să nu se ia în dezbateră meritorie, ca să se redea comisiei scolare cu îndrumarea să cerceteze adevărata stare a lucrului și să facă pe baza acestor cercetări propuneri apte pentru reactivarea scoalei. S'a respins aceasta propunere și s'au primit propunerile comisiei.

Se primesc și o propunere generală a comisiei ca referatul întreg să se comunice în estras comisunilor și învățătorilor dela scoalele pentru profesioniști.

Săliște, 5 Dec. 1879.

Reprezentanța bisericească din Săliște s'a hotărât a transforma scoala capitală de aici în scoală civilă. Spre a executa cu succes această hotărâre laudabilă reprezentanța bisericească gr. or. de aici, în înțelegere cu cea politică, a subternut universității naționale săsesci următoarea

Rugare

a reprezentanțelor comunei bisericesci și politice Săliștea către inclita universitate săsescă în Sibiu pentru încuviințarea unui ajutorului anual de 2000 fl. spre înființarea unei scoale civile în comuna Săliște.

Inclita Universitate! Comuna Săliște din așa numitul scaun filial al Săliștei de odinioară, numerând astăzi aproape la 5000 locuitori, întrunesc în sine astfel de însușiri relativ la înființarea și susținerea institutelor de învățământ, după cum le prevede §-l 67 din articolul de lege XXXVII ex 1868.

În virtutea acestei legi, atât comuna bisericească cât și cea politică, se simte nu numai îndatorată, dar se vede ea însăși pe sine îndemnată, de a transforma în înțelesul legii citate, scoala capitală gr. or. de aici care consistă din 4 clase de băieți și 3 de fetițe și care se prevede de prezent cu 7 învățători, — în scoala civilă cu caracter confesional gr. ortodox.

Îndatorirea e normată de lege, ear îndemnul comunei bisericesci și politice la această transformare l'justifică următoarele momente:

1, comuna Săliște e încungiuată de vre-o 8 comune mai mici, precum sunt: Căcova, Sibiel, Valea, Galișul, Tilisca, Aciliu, Magul și Săcelul, cari toate, — atât în privința economică, cât și culturală se grupează lângă un punct central natural, în care pulsează ca în ori și care alta dintre comunele mai mici sus numărate o viață economică și culturală mai puternică.

2. Din aceste comune învecinate se trimit și astăzi băieți și fetițe la scoalele capitale gr. or. în Săliște în număr însemnat, mai vortos pentru aceea, pentru că aceste comune nu posed astfel de scoale, și pentru că părinții îndemnați fiind de propriul lor simț, ca copiii lor să scie mai mult, ca cum se învață într'o scoală parochială sau populară, și nedispunând în cea mai mare parte de mijloacele, cari se cer pentru nu copil la o scoală dintr'un oraș mai mare, — se bucură prea mult vedând; că pot să și țină băieții și fetițele lor în apropierea lor cu jertfe mai mici la scoalele din Săliște.

3. Este notoric, că locuitorii comunelor susnumite, — afară de locuitorii din Aciliu și Mag — poartă un viu negoț și o economie de vite lăpățită până în hotarele Rusiei, României, Bulgariei și Turciei.

Atingerea deasă a omenilor din giu-

rul Săliștei și din Săliște de lumea comercială de dinlăuntru și de din afară de statul nostru; rapoartele completite de viața socială și economică, dictează în chip imperativ, ca acestor rapoarturi să le premeargă o viață culturală și de știință mai înaltă, spre a se pute învîrți oamenii nostri în viitor mai cu succes în cercurile de traiu atinse mai sus.

4. Cele 4 clase, cari constituiesc astăzi scoala capit. gr. or. în Săliște, e adevărat, că ridică pe învățacei, cari le percurg cu succes, la un nivel de viață culturală mai înalt, ca cum este al acelor tineri, cari isprăvesc o scoală populară: — eșind din clasa a IV-a și nestându-le părinților la dispoziție mijloace mai mari, spre a trimite astfel de învățacei la o scoală gimnazială, sau reală, — cari se află numai în orașe, — după 2 sau 3 ani, acești scolari devin mai tot astfel, precum sunt și copiii, cari au isprăvit scoalele populare: una, pentru că nu mai au ocaziune, de a se mai ocupa cu studiile, ce le-au isprăvit, și al doilea, pentru că în acest restimp uită mai tot, ce au putut se cuprinde cu mintea lor fragedă, — și astfel tocma când ajung la vârsta de a pute cuprinde mai ușor și de a pute asimila și ține mai bine materialul de învățământ în memorie, — se împedecă de forța neputinței părinților și cad ear în starea de mai înainte.

Înființând însă o scoală civilă cu un plan de învățământ așa după cum îl prescrie §-l 74 al legii citate, părinții din Săliște și comunele învecinate, ușor s'ar vedă puși în poziție, de a lăsa, ca să continue copiii lor studiile și la scoala civilă și printraceasta să devină generațiunile viitoare atât pentru societate, cât și pentru stat mai folositoare și să corespundă mai cu înlesnire misiunii culturale mai înalte.

Aceste sunt motivele, inclita universitate, cari indeamnă pe comuna bisericească și politică, de a înființa aici în Săliște o scoală civilă.

De și pe de o parte e datorința acestei comune și marea bunăvoință a ei de a transforma scoala capitală gr. or. de aici în scoală civilă neîntârziat, ba și chiar numai decât, — pe de cealaltă parte însă se vede silită a mărturisii; că pe lângă toate jertfele, ce voesc a le face pentru o astfel de scoală, precum sunt: clădire, încălzit, lefii învățătorilor etc., — după cum arată preliminarile de budget al fondului scoalei alăturat sub A) lucrat cu multă chipsuință de cruțare și preliminarul casei comunale lucrat tot cu aceeași nisuință de cruțat, — e nevoită a mărturisii, că nu o eartă starea materială pe deplin, de a și împlini pe de o parte dorința grabnic simțită, ear pe de alta datorința împusă ei prin lege.

Pe când desvleșce comuna Săliște inclitei universități această voință a ei, de a transforma scoala capitală de aici în scoală civilă, în care se leagă a introduce de facto strict programul de învățământ, normat de §-l 74 art. de lege XXXVIII ex 1868 pe care îl alătură aici în copie sub B) și pe când se află îndemnată, de a i descoperi inclitei universități cu deosebită francheză neajunsurile pentru ajungerea acestui scop, — pe atunci îndrăsnesc totdeodată a revoca cu distinsă politeță în memoria inclitei niversități, că Săliștea și cu celelalte 5 comune susnumite, adică: Căcova, Sibiel, Valea, Galișul și Tilisca, pe lângă scaunul Tălmăciului, sunt acele vestite sate, cari începând mai dela anul 1453 de când cu regele Uladislav II au contribuit mai mult la înființarea și sporirea averei a așa numitelor VII județe și cari după urmata rescumpărare a regalelor și pădurilor în anul 1875 și până astăzi și încă în 14 ani de aici înainte contribuiesc mereu la această avere, din carea li s'au dat până acum la scoale din Brașov, Sebeș, Orăștie, Mediaș, Mercurea și alte în tot anul ajutoare și daruri însemnate.

Deci, — în vederea temeiurilor, cari vorbesc pentru necesitatea de a înființa aici în Săliște scoala civilă în conformitate cu legea; — mai departe, — în vederea, că după cum a arătat comuna Săliște prin preliminarile ei de budget, nu este în deplină starea de a acoperi toate cele trebuincioase pen-

tru această scoală; — mai încolo: în vederea adevăratei și notorice istorii relative la sistematicile contribuiri, ce le-a făcut și le face Săliștea și cu celelalte 5 comune de pe lângă ea în aproape mai de 4 seculi, și că ecuitatea și bunul simț chiar și de stricta dreptate al inclitei universități, s'ar pute afla ușor induplecat, de a sări într'ajutor Săliștei și printraceasta întregului scaun filial al Săliștei de odinioară,

în considerarea tuturor acestor temeieri reprezentanțele, atât ale comunei bisericesci, cât și politice în Săliște îndrăsnesc cu distins și profund respect a înainta la inclita universitate și la Maria Sa dl comite al generoasei națiuni săsesci Friedrich Wächter următoarea

Rugare:

Ca inclita universitate luând în părintească și dreaptă considerare motivele numerate și înșirate mai sus să se îndure prea grațios a încuviința comunei Săliște, spre scopul transformării scoalei capitale gr. or. de aici în scoală civilă și spre scopul susținerii unei astfel de scoale, din fondul măritelor VII județe și din casa națională săsescă un ajutor anual de 2000 de floreni v. a. așa după cum a încuviințat și trecut în budgetul anual regulat ajutoare și pentru scoalele din Brașov, Mediaș, Orăștie, Sebeș, Mercurea și alele, — făgăduind și legând pe comuna Săliște a fi în veci mulțămitoare pentru acest ajutor și a corespunde cu scumpătate tuturor cerințelor pretinse de lege în privința învățătorilor și a învățământului prescriu pentru această scoală.

Am ramas cu profund și distins respect.

Săliște, 2 Decembrie 1879.

(Urmează subscrierile).

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 19 Decembrie n. Delegațiunea senatului imperial a primit fără dezbateră în a doua și a treia cetire propunerea privitoare la acoperirea erogatelor comune pe Ianuarie și Februarie 1880.

Berlin, 19 Decembrie n. „Biroul Wolff” deminte, că Austria ar fi respins propozițiunile nemțesci în privința tratatului de comerț și că ar fi propus un tratat de șase luni cu atâtul favor.

Calcutta, 19 Decembrie n. Generalul Gough a plecat în 17 spre Cabul. În 18 l. c. comunicațiunea cu Gough fu restabilită.

London, 19 Decembrie n. Consiliul cabinetului debata astăzi situațiunea Afghanistanului.

Varietăți.

* (Necrolog). În 11/13 Noembrie a. c. la 2 oare după amiazi, publicul din Bocșa-montană, fără diferență de naționalitate, precum și cel din giur, s'a adunat în Bocșa-montană, spre a petrece la mormânt pe d-șoara Silvia Petric, fca d-lui jude reg. district. Iuliu Petric, pe care o deplâng cu mare jale stimații și doioșii părinți Iuliu și Sultana Petric, precum și pruncii acestora: Ana, Floră și Corneliu, că pe scumpa lor fică și respective soră, carea înzestrată cu cele mai eminenti calități spirituale, în primăvara vieții, în al 16 an al fragedei sale etăți, după un morb scurt, după împărțășirea cu santele taine, a repausat și s'a mutat la cele eterne.

Înmormântarea acestei defuncte, s'a ținut și petrecut cu mare pompă, anume: În frunte a mers în paradă corporațiunea stângătorilor de foc din loc, după care au urmat admistranții, corul vocal gr. or., care a executat cântările funebrele, preoți patru la număr, apoi sieriul decorat cu cununi de flori, trimise din partea reuniunii de cântări a Germanilor din opidul vecin Reșița-montană și din partea mai multor d. ne, d-șoare și d. ni. Înaintea sieriului un tinăr a dus pe o

perină de atlas alb, o cunună, a cărei pantlice erau ținute de două d-șoare îmbrăcate în alb. După scieru a urmat adânc mâhnii părinți, surori și neamuri ai repausatei, precum și un public foarte numeros.

În biserică învățătorul I. Marcu la finea ceremoniilor, a rostit o cuvântare adânc pătrunzătoare, care a stors lacrimi de pe fața tuturor auzitorilor.

După aceea s'au depus osămintele repausatei în cimiteriul gr. oriental. „Fie-i țărina ușoară!“ M....u.

* (O cestiune de cultură.) Tribunalul suprem din Tenneser (America) a declarat, prin o sentență pronunțată acum de curând, că de acum înainte albi și negrii pot juca cărți între dâșii. După o lege veche și care n'a fost nici odată abrogată, orice alb, care juca cărți cu un negru, se făcea culpabil de un delict, care se pedepsea cu amendă sau cu închisoare. În virtutea acestei legi, câțiva Americani, cari jucaseră dăile trecute o partidă „pocker“ cu nesce negrii, fură puși supt acusațiune. Tribunalul recunoscu însă că „resultatul resboiului“ a făcut pe toți oamenii de o potrivă liberi, și că de și s'ar pute aplica o lege veche în contra acusaților, totuși ei sunt liberi de a face ce vor voi. Pe lângă aceasta tribunalul condamnă pe fisc la cheltuielile de judecată.

* (Metale noue.) Dl P. T. Clève analizând mineralele erbiina și iterbina, a descoperit două metale noue. Aceste două metale sunt: Thulium după numele cel vechiu al Scandinaviei (Thule). Formula chimică a acestui metal este Tu și echivalentul său aproape 113. Cel de al doilea metal este Solmium derivat de la numele latinizat al Stockholmului capitala Suediei și Norvegiei, pe lângă care se găsesc multe minerale cari conțin Itrium. Formula chimică a acestui nou metal Ho și echivalentul său aproape de 108. Oxidul său este galben, pe când al tulinului este trandafiriu.

* (Un dar curios.) Noua regină a Spaniei a primit o mulțime de daruri, atât de la statură, corporațiuni, cât și de la persoane private. Între toate însă cel mai curios este darul unui industriaș, care i-a făcut present o păreche de ciorapi din coji de ceapă.

* (Emigrări în America.) Lui „Pesti Nápló“ i se scrie din Szentes: În urma împregiurărilor triste poporul de pe aici așa e de năcăjit, de mulți și-au luat înainte a emigra. Mai mult ca 40 capete de familie au ținut în această privință convorbiri și s'au pus în conțelegere cu vice-consulul republicei agentine în Genua scriindu-i, că ei sunt rezoluți, a se așeza acolo. Aceste 40 familii numără la olaltă 160 capete, un cas, ce a făcut pe aici mare sgomot. Mulți alți economi și profesioniști sunt gata, a urma și ei emigranților, îndată ce vor primi scirea, că acestia s'au așezat în pace acolo.

* (Discursul unui orator) Un orator dete unui amic al seu să revadă un discurs, ce avea să l'rostească a doa di. Amicul inapoindu-i discursul dișe:

„L-am cetit de trei ori; antăia oară mi s'a părut bun, a doua oară bunicel, a treia oară rău.

„Atunci e bun“ răspuse oratorul, căci îl voi rosti numai odată“.

* (Groză venii.) Jurnalului „N. r. Presse“ i se scrie din Hohenfurth următoarele: „Eri s'a descărcat asupra orașului nostru o vreme grea. În apropierea orașului s'au constatat 3 trăsnete. În aproapele „Buckenhot“ a isbit trăsnetul într'un teiu, din care cea mai mare creangă cădu șuerând

la pământ și cu ea 2 păsăruici, cari și căutate scut în crengile teiului. Betelor păsăruici le erau părțile pe-nele, trăiau însă și fură duse de un locuitoriu în casa sa spre grige. Curenț după tempestate se făcu linisce pe un timp scurt, căci deja pe la 2 ceasuri se ridică o furtună colosală de zăpadă. După ce se așeză furtuna caplanul orașului fu chemat la un bolnav de moarte dintr'un sat învecinat, și numai cu nespuse greutăți a putut ajunge în sat. La întoarcerea sa cătră casă vedu nu departe de drum, o scenă înfiorătoare. El vedu adecă 2 copilași îngropați în zăpadă dintre cari cel mai mărișor se năcăjia, a da ajutoriu celui mai mic, ca să poată eși de sub zăpadă, dară nu putea, pentru că el singur îngropat până subsonori nu mai avea putere în sine. Caplanul cu birjariul numai decăcăt săriră bieților copilași într'ajutor, fi scoaseră după mult năcaz de sub neană, îi învăliră în mantelele lor și i aduseră debia vii în oraș.

* (Zăpada în Paris.) Consiliul comunal al Parisului a votat 500,000 franci pentru rădicarea zăpelei și deschiderea comunicațiilor pe stradele și șoselele sale.

De la 1830 nu a picat atâta zăpadă, în așa scurt timp. Suprafața Parisului este de 14 milioane metri superficiali și grozimea zăpelei de 50 centimetri, termen de mijloc. Totalul acestui omăt este de 7 milioane metri cubici. Cheltueala rădicării fiind evaluată la 3 franci de metru, — 21 milioane franci ar trebui prin urmare, pentru curățirea totală.

Noi ne-am mulțămii să se curețe gunoalele și stărvurile, care fac pe lume în fie ce di, a da numele ce se cuvine nimic făcătorilor patroni ai orașului.

* (Turbarea cânilor.) Nesce importante cercetări și experiențe făcute de dl Galtier asupra turbării cânilor și comunicate academiilor de știință în ședința sa din August de importanță pentru precauțiunile acestei înspăimântătoare boală. Așa dl Galtier a găsit că balele unui câne turbat, luate dela animalul viu și conservate în apă, au puterea înveninătoare chiar după 24 de oare; de aici rezultă că apa din vasul din care un câne turbat a bătut s'au încercat să bea, dară în care îi a căcut balele înveninătoare în timp de 24 oare, prin urmare aceea apă nu trebuiesc întrebuințată înainte de acest timp și că la câne mort din turbare sau omorit pentru această boală, cercetările fiziologice și patologice, prin antopsii sau disecțiuni în gură și în faringe să nu se facă decăt după trecere de 24 de oare după moartea animalului.

* (Consiliul superior al armatei franceze), ne spune „Le Mot d'Ordre“, că se va reorganisa în curând. Sub președinția presidentului republicei, vor lua parte ca membri și presidentul senatului și al camerei, — pe lângă ministrul de resboiu, cel de marină etc.

Francezii și-au deschis ochii în afacerile militare, dela 1871 incoace; — de aceea vor să aibă controlul reprezentanței naționale la conducerea mecanismului și administrației armatei.

Nu să l' lase ași face pe plac, pe un așa consiliu, care ține în mână și viitorul și viața armatei; — să l' lase a se resfăța, ca oficină de favoruri, persecuții și acoperiri a păcatelor și ignoranței, unei frății care apasă asupra oastei speculând-o în tot felul.

Bursa de Budapesta

din 18 Decemvre n.

Renta de aur 96.10, Împrumutul drumurilor de fer ung. 114.—, I emisiune de oblig. de stat dela

drumul de fer oriental ung. 74.25, II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 86.25, oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. 77.50, împrumutul ung. cu premii 107.—, obligațiuni ung. de rescumpărarea dicimei de vin 88.50, obligațiuni urbariale ung. 68.65, obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire 85.—, obligațiuni urbariale temșiane 87.—, obligațiuni cu clausulă de sorfire 84.75, obligațiuni urbariale transilvane 84.75 obligațiuni urbariale croato-slavonice —, datorie de stat austriacă în hârtie 68.65, renta austriacă în argint 70.25, renta de aur austriacă 80.80, sorji de stat dela 1860 130.50, acțiuni de bancă austro-ung. 845, acțiuni de bancă de credit ung. 264.50, acțiuni de credit austr. 288.—, argint —, galbin 5.52, napoleon 9.31, 100 marce nemșeci 57.70, London (pe polița de trei luni) 116.70.

Bursa de Viena

din 18 Decemvre n. 1879.

Metalicele 5%	—
Acțiuni de bancă	850 —
Împrumutul de stat din 1860	131 —
Împrumutul naț. 5% (argint)	70 20
Acțiuni de credit	265 50
Valuta nouă imperială germană	57 70
London	116 70
Galbin	5 54
Napoleon d'aur (poli)	9 30 1/2

Economic.

Sibiu, 16 Decemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.30—9.30; Grâu s'ecăreț, fl. 7.10—7.90; S'ecară fl. 5.10—5.50; Orz fl. 4.30—4.70; Ovės fl. 2.90—3.30 Cucuruz fl. 4.—4.40; Mălaiu fl. 5.50—6; Cartofi fl. 1.30—1.50; Semența de cânepă fl. 7.—8; Mazere fl. 8.—8.50; Lințe fl. 10.50—11; Fasole fl. 8.—8.50 pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 7.50; Slănină fl. 30—32; Unsoare de porc fl. 25—26; S'eu brut pro 50 chilo fl. 16—17; S'eu de luminări fl. 23—24; Luminări de s'eu 50 chilo fl. 28—28.50; S'epun fl. 20—20.50; F'en 50 chilo fl. 0.95—1.05; C'ânepă pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne v'ertoase de foc pro metru cubic fl. 3.50 Spirt pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită 42—44 cr.; Carne de vițel 38—45 cr. carne de porc 40—42 cr.; carne de berbece 28—30 cr.; ouă 10 de 40 cr.

(Comerciul cu vinurile). Cetim în „Binele public“ următoarele: „România produce atâtea vinuri, în cât din căutarea, conservarea și vinderea lor s'ar pute crea pe de o parte o bogată industrie, pe de alta venituri însemnate ar fi asigurate țării. Din nenorocire însă, această ramură a fost până aji neglesă, încât Ungaria și Franția importează încă mari cantități de vinuri, pe nesce prețuri care se numără cu milioanele.

Când sunt recolte abundante, cum a fost anul acesta (când pe lângă abundență, se adauge și buna calitate) atunci e o adevărată răsipă. În loc de a se păstra cu îngrigire, de a se lăsa să se învechiească, vinul se vinde pe mai nimica, încât cei prevădători, care sciu să se aprovizioneze, sunt siguri de nisce câștiguri colosale.

Ceva mai mult. Aflăm că o companiă ungară, atrasă de buna calitate și de efințetea vinului nostru, a venit aci și a cumpărat cea mai mare parte din recolta de estimp, pe care după unul sau doi ani, o va desface tot în țară sub etichete străine, cu mari profituri.

De ce oare să nu fi făcut România ceea-ce a făcut străinii? De ce capitalurile lor asociate să nu se depună într'o marfă

sigură, de natură a aduce venituri tot atât de sigure?

Spiritul de asociațiune a început să dea fructe, experiența constată că acest comerț cu vinurile înaveșce, și totuși prea puțin am sciu profita de priincioasa ocașiune ce ni s'a prezentat.

Dacă mai e încă timp, îndemnăm pe toți comercianții în genere, și mai cu samă pe capitaliști, să se provisioneze pe cât pot de vinuri din recolta anului 1879, nu numai pentru că prețurile sunt mici în comparațiune, dar și fiindcă vinurile sunt în general escelente. Nu se scie ce va fi la anul viitoriu și în cei ce au să urmeze; producerea depinde de multe împregiurări și chiar dacă n'ar fi astfel, tot e sigur că veadra cumpărată aji cu 3 și 4 lei să se vëndă preste un an, doi sau trei, cu prețuri de 10 și de 20 de ori mai mari.

Afară de aceasta, pentru un mare centru de consumațiune, cum e capitala București, ne pare indispensabilă stabilirea de cât mai multe deposite însemnate.

Cele deja esistente s'au sporit aji încă cu unul, situat în strada academiilor Nr. 24. Aci se află, grecum indică anunțul special din pagina IV-a, vinurile vechi de 7 ani ale d-lui Negroponte, din viile dela Ionășesci și Mărășesci (districtul Putna), atât albe, cât și negre, de o calitate escelente.

Nu ne îndoim, că își vor atrage o bună clientelă, în cel mai scurt spațiu de timp; însă, și mai însemnat din punctul de vedere economic, este hotărîrea proprietarului de ale transporta în București, de a deschide aci un asemenea deposit și de a le desface în mari și mici cantități, în loc de ale vinde străinilor, ca dâșii, fără să le strămăte, să le revëndă tot în țară, însă fără a lăsa tot în țară și sumele câștigate.

Esemplu dat de dl Negroponte va avé de sigur imitatori, atât în ceea-ce privesce buna îngrigire, cât și vechimea vinului. Până atunci însă, inițiativa d-sale merită, spre a servi ca un început de bun augur.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 19 Dec. 1879 și 22 Ian. 1880 imob. lui Ioan Seifert în Roades (trib. Ibașfalău); în 22 Dec. 1879 și 22 Ian. 1880 imob. lui Solomon Lobstein în Alba-Iulia (trib.); în 12 Ian. și 12 Febr. 1880 imob. lui Stefan Varga în Alsó-Simonyfalva (trib. Odorheiu); în 6 Febr. și 8 Martie imob. lui Francisc și Ignăț Szűcs în Sânpaul (judec. cerc. Sânmărtin); în 5 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. lui Patru Blasius în Brașov (trib.); în 3 Ian. și 3 Febr. 1880 imob. lui Stefan Miskolczy sen. și jun. în Toplița (jud. cerc. Reghen); în 18 Dec. imob. lui Guilelm Melas în Biertan; în 18 Dec. imob. lui Mașteiu Oprea în Buia (judec. Mediaș); în 22 Dec. 1879 și 22 Ian. 1880 imob. lui Iacob Signer în Alvinț (trib. Alba-Iulia); în 18 Dec. imob. lui George Stoica în Săsăuș și Chirper (trib. Sibiu).



CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA
pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă clopotele găurite, inventate de d'ensul, a căror sunet este mai adânc decăt acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți, sunt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de proasce portative și de mână.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[57] 6—12